

Turinys

Kronika

<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Kunigiškasis birželis	2
Evangelija mažiesiems	4
<i>Eglė VENSLOVAITĖ ŠILIŪNIENĖ</i> Pasaka apie šviesą lange	6
<i>Dalia LUKĖNIENĖ</i> Geriausias pasaulyje tėtis	7
<i>Dr. Jonas MALINAUSKAS</i> <i>Dalė GUDŽINSKIENĖ</i> Bažnyčios pulsas	8
<i>Svetlana ADLER-MIKULĖNIENĖ</i> Misiija Tėvynei ir Bažnyčiai	10
<i>Antanas GAILIUS</i> Kas kalba mūsų vardu?	12

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> Čiulbanti tarnystė	13
<i>Mons. Algirdas JUREVIČIUS</i> Linkiu, klebone, Jums sėkmės?	15
<i>Danguolė ir Donatas ZALEPŪGOS</i> Kunigas šeimai	16
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Kunigystė Biblijoje	18
<i>Arkiwyskupas Luigi BONAZZI</i> Kunigas – bendrystės vyras	20
<i>Bryanas BRADLEY</i> Lašas vandens taurėje vyno	23
<i>Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC</i> Šeima – kunigystės lopšys	24
Man dar nieko nesigirdi	25

Akiračiai

Gyvybė – už tiesą. Kun. Jėzus Popieluško	26
---	----

Gero kino kampelis

<i>Ramūnas AUŠROTAS</i> Praktikuoti gailingumą	29
---	----

Jaunimo iššūkis

<i>Sigita PURYTĖ</i> Kunigai – „normalūs“ žmonės?	30
--	----

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Kolūkis	32
--	----

Sveikata

Vitaminai B	34
-------------	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Kunigai	35
----------------------------------	----

Šypsenos be raukšlių	36
----------------------	----

Mielieji,

leiskite šį laiškėlį adresuoti kunigams. Ir atleiskite, žemiškieji tėvai-gimdytojai, kad šįsyk mažiau dėmesio skirsime Jums. Mat šį birželį Švč. Jėzaus Širdies iškilmė vainikuos Benedikto XVI paskelbtus Kunigų metus, o mes ta proga nutarėme skirti jį *kunigystės* temai... Kažkodėl įtariu, kad kunigai nėra didžioji „Artumos“ skaitytojų dalis, tačiau ar galiu prašyti Jūsų, ištikimieji skaitytojai, perduoti jiems jei ne visą laišką, tai bent pagrindinę mintį? Eilinį kartą – ačiū Jums, mielieji „Artumos“ bičiuliai!

Dabar labai madinga tapo visokeriopai kritikuoti, barti, koneveikti ne tik Bažnyčią, bet ir dvasininkus... O aš tenoriu... padėkoti kunigams!

Taip, mielieji dvasiški tėvai, iš Jūsų tikimės ir reikalaujame, kad būtumėte nepriekaištingi, tyri, protingi, išmintingi, atleidūs, gailėstingi, gražūs, kuklūs, neturtingi, stiprūs, kūrybingi, jūs turite suremontuoti bažnyčią, įrengt parapijos namus ir pastatyti gyvąją Bažnyčią – bendruomenę, gaivinti mus, parapijiečius, gyvais pamokslais ir nuoširdžiu dėmesiu kiekvienam asmeniškai, privalote pasirūpinti jaunimu, sužadėtiniais, vaikais, seneliais, ligoniais, įkvėpti mums vilties ir džiaugsmo, aplankyti mokyklas, kalėjimus, ligonines, savivaldybes, nes mus ir taip visi kankina, skriaudžia, o mes juk jus tam ir išlaikome – aukojame didžiulius pinigų... kad būtumėte pasiruošę mums tarnauti dieną naktį ir tuojau pat, nesvarbu, kad kreipiamės į jus dešimtkart per dieną, kartą per metus ar kas dešimtmetį. Jūs tiesiog privalote būti tobuli ir jau dabar šventi!

Argi mus įpareigoja bent koks dekalogas prisiminti, kad jūs – žmonės?! Kad jūs irgi iš to paties molio ir galit būt pavargę, vieniši, nusiminę, nebūtinai ir genijai vadybos, mokslų, iškalbos, bendravimo, organizavimo, komunikavimo, giedojimo – vienu metu iš karto! Argi avelės turi rūpintis ganytoju? Bet jeigu jūs suklysite – na, tada laikykites, avelės taps vilkais ir sudraskys jus gabalais. Šitos avelės žino tik savo teisę, kad gali leisti sau paslyst, suklyst, nuklyst nuo kaimenės, ir turi būt išgelbėtos, susigrąžintos, parneštos ant švelnių ir nepalaužiamų ganytojo pečių!..

Už tai ir AČIŪ JUMS, MIELIEJI BROLIAI! Kad nepaisant visko – Jūs vis dar esat kunigai! Esat Jėzaus veidas, rankos ir tiesiog kūniška Jo artuma mums sakramentuose ir savo asmeniu! Ačiū, kad sykiu su Kristumi paaukojote ir kasdien tebeaukojate savo gyvenimus už mus! Kad nors ir Dievo pašaukti, tačiau laisvai ir sąmoningai patys išmainėte savos jaunystės polėkius, saugios senatvės poilsį anūkų būryje į tarnystę Kristui bei žmonėms. AČIŪ JUMS! Be Jūsų mes – apgailėtini našlaičiai. Be Jūsų mes – be Kristaus Kūno, be Jo gailingumo ir palaimos... AČIŪ JUMS, kad vis dar esate! O Jūsų klaidos – taip, dėl jų mums skauda, bet kas įrodys, kad jeigu mes būtume tikrai mylėję Jus, labiau pasirūpinę Jumis – galbūt nebūtumėt tąsyk suklydę, galgi nebūt reikėję mesti kunigystės, o gal net ir nuo kilpos būtume apsaugoję?... Atleiskit mums už tikros meilės stygių... Beje, tik Jis, Vienintelis, iki galo atveria Tau savo Širdį. Tad būkite palaiminti tokie, kokie esate – paprasti, nuodėmingi ir šventi, vienintelės Kristaus kunigystės dalininkai ir artimiausi Jo bičiuliai!

*Su meile ir dėkingumu, sūniškai ir broliškai,
Darius Chmieliauskas*